

DIEREN LIEFDE

dieren weerspiegelen
de menselijke werkelijkheid

Verhaal

Iedere duif in het hok
is een verhaal op zich.
Ieder heeft het eigen leven
van vrees en hoop en
dagelijkse bezigheden.
En ieder zoekt naar liefde.

Ieder duivenpaar in het hok
schrijft een verhaal :
hoe zij met elkaar omgaan
en met de burens.
En dan is er ineens een ei
waar hij haar bevruchtte.

Iedere duivenliefhebster in het hok
is een raadselachtig verhaal
van mens en dier.
Zij zien elkaar aan,
worden verliefd en
lezen elkaars verhaal.

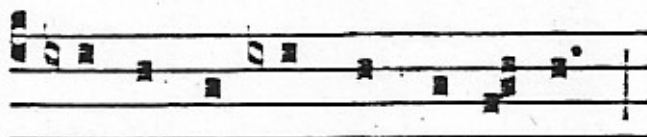

DECORA

De mooiste duif
die dit jaar
bij ons geboren werd
is een zilver-grijze
met rode banden
in de vleugels.

Een 'vale' noemen
de duivenmannen
deze kleurvariant.
Maar wij noemen haar
om haar schoonheid
'Decora'.

Hoezo die naam?
Onderstaande zinsnede
uit de Maria-antifoon
van Lichtmis tot de
Veertigdagentijd
geeft het antwoord.

Vá-le, o valde decó-ra,

Wie weet is zij
de enige duif
die deze naam draagt
en langs de wonderlijke
weg van het Gregoriaans
aan haar naam is gekomen...

DONNA

Als ze me in de verte aan hoort komen,
begint ze al rondjes te draaien op haar schapje.
Zij weet : ik ben de lieveningsduif van het vrouwtje.
En als dan de deur van het hok opengaat,
groet zij mij en begint dan van alles te vertellen :
waarvan ze 's nachts heeft gedroomd,
waar ze van droomt bij het begin van deze nieuwe dag.
Donna is een gespikkelde schoonheid -
vader was sneeuw wit - moeder blauwband.
Zij komt van het hok van een vriend.

Het aardige van (tamme) duiven is,
dat het vogels zijn die je in de hand kunt nemen -
en dat ze dit nog fijn vinden ook
als je het liefdevol en rustig doet.
Zelfs geven ze je uit zichzelf liefkozingen,
tekens van vriendschap. Duiven houden van mensen.
Ze gaan een relatie met je aan als je daarvoor
openstaat : ze praten met je en praten terug
als je met ze praat. Duiven houden van spelen
en willen gestreeld worden. Net mensjes!

Donna komt naar de keukendeur gelopen,
baltsend, dansend en daarbij haar staart
licht slepend over de grond 'daar komt de bruid'.
Zij heeft een duidelijke vraag :
zet die andere deur eens open want ik wil
naar de mannetjes... Die ene met die mooie diepe stem
heeft zij al lang gehoord... Die is het!
'Jij moet mij helpen' zegt zij 'straks mag je mij
dan optillen om naar m'n kleintjes te kijken'.
Dan loopt zij voor mij uit naar het mannenverblijf.

Ik hou van Donna net zo veel als Donna van mij.
Als dat kan! Maar het is tussen ons niet altijd koek en ei.
Laatst pikte ze me in m'n vingers, toen ik haar schaal
ging vernieuwen. Gelijk had ze. Heel haar bed op z'n kop.
Een beetje ontstemd was zij toch al :
ik had de man uitgezocht waar zij van moest houden.
Uiteindelijk vond zij hem een reuze vent,
een beste minnaar en een onverschrokken held.
Het was dikke mik met hem - en ook weer met mij.
Donna is een schat!

DE STER

Driekoningendag 6 januari 1998

Al jaren hebben we duiven, 'n duivenras van een bijzonder soort nl. Birminghamrollers, een Engels ras. Duiven die heel hoog vliegen en zich dan graag achterover laten tuimelen, diverse keren achter elkaar. Het zijn heel vriendelijke en zachtaardige duiven, die heel vertrouwd aan je kunnen worden, wanneer je ze goed verzorgt en er zelf ook liefdevolle aandacht aan schenkt. We hebben zwarte, witte, bruine en bonte soorten zoals zwart-witte en bruin-witte. Dan zijn er ook nog de zilververgrijze 'Zilverlingen' en de zilver-roodbandjes. En de krasjes! We hebben ± 20 doffers en 16 duivinnen. Wanneer ons werk en leven het toelaten, zetten we in het voorjaar de duivinnen en doffers twee aan twee bij elkaar, gelet op kleursoorten en gelet op afstamming om in-teelt te voorkomen. Regelmatig ruilen we met andere soortgelijke liefhebbers voor verversing van de bloedlijn.

Reeds diverse jaren krijgen we de mooiste jonge duifjes. De oudere duiven zijn jarenlang bij ons. Wanneer we er terwille van de veelheid afstand van doen, geven wij deze duiven weer door aan anderen, die er graag mee verder kweken. Ook met jonge duiven maken we anderen blij. Zelf houden we dan natuurlijk de mooiste, die ofwel het meest kleurecht ofwel heel aardig getekend zijn. En ook wel eens een jong duifje dat opvalt door karakter en gewoon het aardigst van allen is.

Door toevallige en merkwaardige omstandigheden hebben we dit jaar 4 jonge 'Postduiven'. Dat is onze bedoeling nooit geweest. We laten ze niet deelnemen aan grote vluchten, ze zijn een van de vele lieve andere duiven, zij het dan van een heel ander soort. Ze zijn nu ongeveer een half jaar oud, passen zich geweldig aan, hebben vriendschap over en weer gesloten en kennen elkaar.

Zoals we de meeste van onze duiven een naam gegeven hebben -we kennen iedere duif afzonderlijk- hebben we ook onze vier postduiven een naam gegeven. Een zwart-kras -zwartblauw met lichtgrijs onderkleed- draagt de naam Dieze. Als jong duifje voor het eerst uitvliegend hebben we het in 's-Hertogenbosch tijdens een boottocht over de Dieze van de verdrinkingsdood gered. Een prachtige witbruin-gevlekte -echt een tentoonstellingsduif volgens een kenner- heet Marne, genoemd naar de rivier de Marne in Frankrijk uit welke streek zijn voorouders komen.

De overige twee zijn zuiver wit. De grootste heet Paris, de kleinere Disney. Deze laatste drie duiven kregen we als drie bevruchte eieren cadeau. Ze zijn uitgebroed, gevoed en verzorgd door onze eigen Birminghamrollers ofschoon die veel kleiner zijn. Tot onze verbazing werden de bekjes zoveel groter van deze postduiven, dat hun pleegouders er hun vleugels en hele lijf voor nodig hadden om ze te voeren van bek tot bek. De oorsprong van de namen Paris en Disney ligt eveneens in Frankrijk. In Disneyland bij Parijs wordt een prachtig sprookje verteld vanuit een heel groot sprookjesboek. De vertelster laat dan uit dit grote boek witte duiven los. Van deze witte duiven stammen Paris en Disney. Eerst leek het er op dat de één een doffer en de ander een duivin was, maar na 4 à 5 maanden lieten ze zich beiden als doffers zien, sterk, krachtig, mooi van bouw en vooral lief en zacht-aardig. Paris is van jongsafaan een heel affectieve duif. Heel graag in de hand. In de laatste paar weken echter verrast hij ons op een wijze zoals we nog nooit hebben meegemaakt. Hij zelf zoekt nl. onmiddellijk contact met je wanneer hij je hoort of ziet. Hij maakt zoals een doffer betaamt rondjes om zichzelf heen en koert daarbij van plezier. Wanneer je hem streelt, pikt hij niet hard in je vingers of hand zoals andere doffers doen bij wijze van afweer, nee hij pikt heel zacht bij wijze van stoeien en spelen. 's Avonds pakken we Paris uit de kooi en dan reageert hij onmiddellijk heel blij. We nemen hem mee naar de keuken, leggen een oude handdoek op de aanrecht en spelen met elkaar. Ja, hij speelt met ons en wij met hem, ongelooflijk maar waar. Hij stuift naar ons toe, pikt dan zacht in de hand, draait rondjes, vliegt niet weg maar geniet van de aandacht die hij krijgt.

Vandaag 6 januari 1998 maakten we iets bijzonders mee. Het was na een lange regenperiode voor het eerst weer droog en zelfs mooi zacht en zonnig weer. Vooraf aan het douchen zette ik de kooi open om ze -na dagenlang opgesloten te zijn geweest- weer eens allemaal lekker te laten vliegen. Intussen maakten wij ons verder klaar vooraf aan het ontbijt. Plotseling zat Paris boven op de vensterbank te koeren, te roepen als het ware. Hij vermoedde ons daar. Ik deed het raam open waar hij even van schrok en vervolgens terugvloog naar beneden op de schuur. Ik boog me uit het raam en riep 'Kom maar'. Onmiddellijk kwam Paris teruggevlogen. Als een blij weerzien -een goedemorgen- begon hij ons te begroeten met koeren en draaien op de buitenste vensterbank. We mochten hem onderwijl strelen en zelfs pakken. Plotseling springt hij naar binnen, herhaalt zijn begroeting op de binnenste vensterbank en springt binnen op de vloer, waarna hij op verkenning uit gaat. Hij trippelt naar de trap, loopt de kamers een voor een binnen met opgeheven kop en fiere houding. Hij oriënteert zich met een gerustheid en vertrouwen alsof hij denkt 'dat mag ik van jullie'. Toen we hem van de grond pakten, met hem speelden en weer naar buiten lieten vliegen, herhaalde hij dit nog drie keer. Daarbij maakt hij geen onderscheid tussen Jan en mij. Hij houdt van ons allebei en wij van hem.

Wat is dát een bijzondere ervaring, dat je als mens een lieve relatie kunt hebben met een duif, zonder dat deze angstig wordt. Hierna liep ik met hem de trap af naar beneden. Toen ik beneden kwam, was Jan in de kamer. Jan pakte hem en hield hem strelend tegen zijn borst. Onmiddellijk begon hij te koeren, klom voor het eerst tegen zijn jack omhoog en ging op zijn schouder zitten. Jan liep er mee naar de grote spiegel in de gang, om Paris zichzelf te laten zien. Heel leuk. Toen nam ik hem van Jan over en probeerde ik of hij ook op mijn schouder wilde zitten. Ja hoor...en tot ons grote plezier sprong hij van mijn schouder op mijn hoofd!

Hij vond het allemaal prachtig en goed. Bij de keukendeur liet ik hem weer los vliegen. Hij was dik tevreden en vloog met de andere duiven het luchtruim in. Toen de grote kooi schoongemaakt was en van vers voer en drinkwater was voorzien, vloog hij met zijn broertje de kooi in om te eten en te drinken. Al is zijn broer wat minder tam naar ons toe, tussen hen beiden -samen opgegroeid in hetzelfde nest- bestaat een onafscheidelijke band. Ze vliegen samen en als ze elkaar kwijt raken, zoeken en kijken ze net zolang tot ze elkaar weer gevonden hebben. Is de een eerder binnen dan de ander, dan ontstaat er onrust bij beiden. De eerst-binnengekomene staat bij het raam op de uitkijk om de achterblijver te laten weten : ik ben al thuis hoor, kom jij ook maar! Je vindt ze meestal naast elkaar op de schapjes of wanneer daar geen plaats is dan toch zo, dat ze elkaar kunnen zien.

Intussen begint ook Disney ons steeds dichtter te naderen. Ofwel omdat Paris zijn broer langzaam steeds verder meeneemt naar ons toe, ofwel omdat Disney uit zichzelf steeds meer toenadering zoekt. Hij komt ook al op de vensterbank zitten. Nog even en dan... Nog nooit hebben we dit eerder met duiven meegemaakt. We hebben -de een meer de ander minder- aanhankelijke duiven, maar dit is uitzonderlijk.

Ze geven ons veel blijheid en stemmen ons vrolijk. Zoals de Driekoningen door de 'ster' de weg naar God vonden in een kind, zo leidde deze 'duif' ons dankbaar naar de Schepper aller dingen.

Threes

Vriendje

De tuintortel in de volière
is in de vroege ochtend al druk
met haar veren te strijken en
zich aan te kleden voor de dag.

Bijna tegen haar aan zit het
man-zebravinkje, dat zijn vriendje
verloren is : gewoon weggegeven
aan andere mensen, ongevraagd.

Het kleintje is al even druk :
het maakt precies dezelfde
beweginkjes in exact hetzelfde ritme
in het klein als de grote duif doet.

Dit is het aanzoek tot vriendschap,
een bijna smeken om aandacht, want
zo ontstaat vriendschap en zo leiden
subtiele gebaartjes de liefde binnen

dacht het zebravinkje : nog even
en ik durf tegen de duif aan te
gaan zitten - en dan kan ik me
's nachts bergen onder haar vleugels.

De duif lijkt de bedoeling van het
zebravinkje niet te begrijpen.
Zij is met zichzelf bezig en lijkt dit
beneden haar stand te vinden.

Een uur later vliegt het vogeltje
weer vrij en snel en ogenschijnlijk
ongefïnteresseerd door de volière,
wel wat gefriteerd zo lijkt het.

Het herneemt zich in eigen trots en
zelfwaarde en verbaast zich over
het gebrek aan empathie bij de duif :
ik heb jôu niet nodig - denkt het.

Ik versta dit scheppingsgedrag,
dit menselijk-dierlijk amoureuse :
door hetzelfde te doen, door gelijkenis
word je gelijk, word je verliefd.

Maar word je afgewezen, dan neem je
weer een hoge vlucht in jezelf
en vlieg je je eigen vrijheid weer in :
op weg tot een betere nieuwe ontmoeting.

Dieren en mensen zijn
als vogels en engelen.
Is dit de speling van de liefde
en is God (net) een zebravinkje?

*De akkers zijn in lentetooi.
Hoor je hoe de tortels
speelziek zitten koeren?
De vijgebomen kleuren
violet in hun
zwellende vruchten.
De wijngaarden bloesemen
en geuren dronken.*

*Mijn duifje,
broedend verscholen
tussen hoge bergen,
genesteld in je
eigen rotstuintje
onder aan een
ruige heuvel -
laat mij je zien!*

(Improvisatie - Hooglied 2, 10-14)